

mellem det ærede Medlem og mig er Standpunktet klart, og jeg skal ikke idag forsøge det ærede Medlem i nogen Henseende, saa meget mindre, som jeg vilde sætte stor Pris paa, om det ærede Medlem vilde bidrage til, at der kunde komme en Finantslov . . . . (Afbrudelse af Tingerlev). Ja, det ærede Medlem for Aarhus er igjen ikke i Stand til at forstaa, at man kan fortale sig, uden at det just kan give et enkelt Medlem Grund til at se saa store Sager deri; men jeg skal stænke det ærede Medlem Fortællelser og alle den Slags Smaating. Jeg siger altsaa, jeg vilde sætte Pris paa, om det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Niemeftad) vilde bidrage til Tilveiebringelsen af en Ministeransvarlighedslov, hvorigjennem det blev muligt — thi det er en af Hovedopgaverne for en Ministeransvarlighedslov — at tilveiebringe Betingelserne for, at det, som det ærede Medlem selv idag har erkjendt for en Ulykke, nemlig provisoriske Finantslove, ikke mere kan komme i Stand. Deri er det ærede Medlem jo enig med os, at disse Love ere i og for sig ikke grundlovsmedholdelige. Det ærede Medlem er efter sin Udtalelse i Dag enig med os i, at denne Opfattelse af Ordet „vedtaget“, som om det blot skulde være „vedtaget af den ene af Parterne“, ikke kan hævdes. Jeg siger altsaa, at der er en Mulighed for, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller virkelig kunne være saa opfyldte af Sorg over Provisoriet, at de nu ville forhindre en Gjentagelse deraf for Fremtiden. So mere Beredvillighed der vises fra forskellige Sider i Thingene til at bringe Noget ud af denne Lov, netop med dette Formaal for Die, desto større er ogsaa de Herrers Bevis for deres Grundlovsstrofskab og Villie til at forhindre provisoriske Tilstande; men jo mere der arbejdes paa — f. Ex. fra Ministeriets Side —, at der ikke maa komme Noget ud af denne Lov, desmere er Bevis præsteret for, at det, man sætter sin Lid til, er yderligere provisoriske Tilstande. Jeg skal derfor slutte med den Erklæring, at fra min Side og vistnok ogsaa fra mine Meningsfællers, vil der blive viist al Smødelommen og alvorlig Beredvillighed for, at der ud af dette Lovforslag kan komme et med Grundloven stemmende Resultat.

Niemeftad: Maatte jeg blot gjøre den korte Bemærkning i Anledning af nogle Ytringer af det ærede Medlem, at, hvad jeg er enig med ham i eller ikke, er Noget, jeg ikke finder Anledning til idag at udtale mig om; men hvad jeg strax

paa Forhaand kan udtale, for saa vidt det ærede Medlems Bemærkninger angik Spørgsmaalet om Muligheden af gjennem denne Lov at finde en Forebyggelse af foreløbige Finantslove, er, at i saa Henseende vil min Medvirkning være ganske unyttig, thi intet Nemske vil gjennem en saadan Lov kunne bringe saadanne Grundlovs-spørgsmaal frem. Vilde de Herrere have en bindende Bestemmelse, hvorved foreløbige Finantslove blive en Umulighed, maa de komme med Forslag til en Grundlovsbestemmelse; men i en Lov som denne kan Saadant ikke ske, saa det kan jeg paa Forhaand sige det ærede Medlem, at det kan der ikke være Tale om.

Solstein-Ledreborg: Jeg tilstaar, at det ærede Medlems Erklæring kan lyde i høj Grad beroligende for Negjeringen. Det kan jeg godt forstaa, men for mig var den fuldstændig uforstaaelig. Naar nemlig det ærede Medlem erkjender, hvad han gjentagne Gange har gjort, at provisoriske Finantslove ikke ere stemmende med Grundloven, veed jeg ikke, hvorfor han vil have en Grundlovsforandring for at forhindre dem. Naar det ærede Medlem for lidt siden hævdede, at det Æneste, han nogenstinde har ansøgt og forindrentlig ogsaa nu vilde ansøge til Forsvar for saadanne Love, var den sørgelige Nødvendighed, veed jeg ikke, hvad han vil med en Grundlovsforandring. Jeg tilstaar, at efter den ærede Talers sidste Erklæring, der røbede en saadan Angest for, at der af en saadan Lov kunde komme Noget, hvorved provisoriske Finantslove forhindredes, har jeg faaet endnu mere Tvivl om den Sorg, det ærede Medlem led af isjor under Provisoriet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 55 St.

Alberti: Jeg foreslaar Forslaget henvist til et Udvalgt paa 9 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom eller at stille noget andet Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af Alberti vedtoges enstemmig med 52 St.